

Kázeň z ev. Služieb Božích s VP v Bratislave (**Lamač/NK**), Kvetná nedeľa, 13. 4. 2025, **10.00/18.00 h**, ES: **107, 642, 490**, A 70, Ž 69, 2 - 4 . 14 - 19

téma: Stal sa služobníkom všetkým

Filipským 2, 5 - 7: „⁵Tak zmýšľajte medzi sebou ako aj Ježiš Kristus, ⁶ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ⁷ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľuďom.“

Milí bratia a milé sestry!

Ľudí, ktorí prídu na konfirmačnú prípravu pre dospelých a často nemajú veľké skúsenosti s cirkvou, Písmom sv., Službami Božími sa pýtam, kde vnímali, Božie stopy. Viacerí povedali, že Pán Boh sa dáva poznať v zákonoch a kráse prírody (stvorenstva). Aj viacerí sekulárni ľudia, ktorí neotvorili srdce Kristovi chápu, že Vysoké Tatry, Alpy či iné krásy sveta sa tu nenabrali len tak, bez Božieho riadenia. My, kresťania vieme, že ešte viac, ako v stvorenstve, smieme Boha zažiť - stretnúť Ho v zvesti Biblie, vo vypočutí modlitieb, vo Večeri Pánovej. No **najzreteľnejšie sa nám Pán Boh dáva poznať v živote a konaní Pána Ježiša Krista.**

Ježiša, ktorý sa narodil v ponížení a dobrovoľne sa stal chudobným. „Mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež“ (F 2, 6). T. j. **nedomáhal sa svojich božských nárokov**, práva na slávu a moc, ktorá Mu patrí. Zriekol sa ich v prospech druhých. Hoci **neprestal byť Bohom, ponížil sa**, stal sa

zároveň ľudskou bytosťou, **ochotne prijal úlohu najobyčajnejšieho človeka. Stal sa nevýznamným človekom v nevýznamnej krajine vtedajšieho sveta.** Jeho božská hodnosť nebola korisť, niečím, čo by si Ježiš ľstivo ulúpil. Božia sláva Mu vskutku patrila. No (na rozdiel od mnohých politikov) On **nevyužil svoju pozíciu pre seba. Ustúpil zo svojho práva, ukryl lúče svojej slávy - ponížil sa, stal sa jedným z nás. Stal sa služobníkom všetkým.**

Najčastejšie pomáhal tým, ktorých ostatní odmietali, chorým a opusteným. Rozprával sa so Samaritánkou, s ktorou by žiadny zbožný Žid vtedy neprehodil ani slovo. Žehnal deti a odmietal predstavu, že venovať im pozornosť je pre Neho strata času. Učil láske k nepriateľom, uzdravil Bartimea, ktorému zakazovali, aby na Ježiša volal (Mk 10). Odpúšťal hriešnikom - kolaborantovi Zacheovi (L 19 - dnes by bol asi v zoznamoch ŠtB), žene prichytenej pri cudzoložstve (J 8). V predvečer svojej smrti preukázal lásku - umyl nohy Petrovi a Judášovi, učeníkom, z ktorých Ho jeden zaprel a druhý zradil (J 13). Zraneného Malchosa (J 18, 10; L 22, 50n) - jedného z tých, ktorí Ho prišli do Getsemanskej záhrady zajať (zatknúť), uzdravil.

Ľudia v Izraeli očakávali od Ježiša predovšetkým, že ako Mesiáš oslobodí Izrael od rímskej nadvlády. Vonkoncom neočakávali,

že Mesiáš – Záchranca poslaný od Boha bude služobníkom, že sa za nás obetuje na kríži. Vidíme to aj z príbehu (Mt 20, 20 – 28), ktorý sa udial po tom, ako Ježiš tretí raz predpovedá svoje utrpenie. Vtedy k nemu pristúpila matka synov Zebedeovcov a požiadala Ho o súkromný rozhovor – so zámerom, aby obaja jej synovia zaujali výsadné pozície: aby jeden sedel Ježišovi po pravici a druhý po Jeho ľavici. Pravdaže nešlo o otázku zasadacieho poriadku, ale hierarchie moci. Uvážme ten **kontrast**: Ježiš predpovedá svoje poníženie a smrť, no učeníci a ich mama akoby nepočuli. – Uvažujú o popredných miestach. Mamička žiada o privátne stretnutie, v ktorom chce s Ježišom dohodnúť malý palácový prevrat. Prideliť svojim synáčikom najlukratívnejšie „fleký“ vo vláde Božieho kráľovstva, ktoré si predstavovala politicky – čiže celkom pomýlene, falošne. Neprehliadnime, že Petra, ktorý bol prirodzeným lídrom a hovorcom učeníkov, mamka Zebedeová úplne vynechala. „Odstrihla“ ho. Nepočíta s ním. To naznačuje nie práve ideálne vzťahy medzi učeníkmi (ich súperivosť, žiarlivosť).

Ježiš však nepripustí pokútny rozhovor s pani matkou Zebedeovou o „delení ministerských kresiel“ a vraví nielen jej, ale všetkým učeníkom: **Spoločný údel áno** (z kalicha môjho budete piť), **ale funkcie nie**. Ježiš neprišiel rozdeľovať funkcie. No „Syn človeka neprišiel, aby Jemu

slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých“ (Mt 20, 20 – 28).

Na Ježišovi je zrejmé, že Boh je celkom iný ako očakávame. Koná ináč, ako si to vykonštruujeme v našich myšlienkach, ako si to predstavujeme. Je iný – lebo jeho pôvod je v nebi, je Božím Synom. O nebeskom, Otcovi to vyjadrujeme v oslovení v Modlitbe Pánovej: Otče náš, ktorý si v nebesiach. To nie je označenie smeru k nebu (hore), veď v Austrálii by sme ukazovali naopak (dolu). V *nebesiach* značí: vieme, že **nie si v priestorovej diaľke**. Si blízko pri nás, si uprostred ľudí. A jednako **si celkom iný**.

Takto iný je aj Ježiš. Jeho charakter ako Hospodinovho služobníka, Ježišovo zmýšľanie, ku ktorého osvojeniu nás list Filipským nabáda, vystihuje nasledovný príbeh:

*Rabína sa spýtali: Kedysi boli ľudia, ktorí stretli Boha tvárou v tvár. Prečo sa to dnes už nedeje? Rabín odvetil: Pretože **dnes sa nikto nechce tak hlboko skloniť**.*

Pánovi Ježišovi porozumieme, keď sa naučíme chápať, že **On je iný ako to my očakávame, že On k nám prichádza v malých, slabých a pohrdaných** (Mt 25, 40: „Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili“). **Prichádza tak, ako by sme Ho my nečakali**. V slove

zvestovanom skrze slabých, hriešnych ľudí, v navonok obyčajnom chlebe a víne – daroch svätej Večere Pánovej. **Prichádza ako slúžiaci Kráľ. Služobník všetkým.**

Martin Luther napísal: „*Pán Boh je horúca piecka plná lásky. – Lásky siahajúcej od zeme až po nebo.*“

Dnešný text pochádza z hymnu (chválospevu) z 2. kapitoly listu Filipským a je priamou odozvou na Ježišovo predivné počínanie Služobníka. Je vyznaním viery, že **v Ježišovi si sám Pán Boh vyhládal cestu k nám, že v Kristovi trpí pre nás sám Boh – ktorý sa stal služobníkom všetkým.** A zároveň vyznaním, že On nám daruje život a dobrú budúcnosť. Vo Filipským 2, 5nn čítame: **Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus,** ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka. To je výzva a zároveň **otázka, či sa chceme spolu s Ježišom hlboko skloniť, alebo zostať bez Neho v našej domnelej veľkosti – dôležitosti...** Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal život ako výkupné za mnohých. Amen.

S použitím: Jiří Mrázek, *Evangelium podľa Matouše* (Centrum biblických studií ve spolupráci s Českou biblickou společností, Praha 2011) a s myšlienkami M. Schäfera: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**

Modlitba: Pane Ježiši, Tvoje slovo nás učí zmýšľať tak ako si zmýšľal Ty. U Teba smieme hľadať inšpiráciu. Ty si nezneužil svoju možnosť byť rovný Bohu. Zostal si vzadu, vzdal si sa slávy, stal si sa služobníkom, urobil si v sebe prázdno, aby druhí mohli žiť – aby sme my smeli žiť. Prosíme, daruj nám Svätého Ducha, aby sme mali odvahu a nebáli sa zmýšľať a konať ako Ty. Uvoľní to v nás mnoho súcitu a milosrdenstva, takého potrebného v tomto svete. Ďakujeme za Tvoju obeť, za dary svätej Večere. Pozdvihujem svoje srdcia k Tebe, Tebe ich otvárame. Amen. *(Voľne podľa Jana Mamulu)*